

ERŐS VÁR



AMERIKAI MAGYAR EVANGÉLIKUSOK LAPJA

47. ÉVFOLYAM

1981. ÁPRILIS

2. SZÁM

ÉLET, ÉLET, ÖRÖKÉLET!

**Ha pedig
Krisztus
fel nem
támadott,
akkor
hiábavaló
a mi
prédikálásunk,
de hiábavaló
a ti hitetek is.**

(I. Kor. 15:14.)

ban, nemzetünkben! Az a bajunk, hogy lelkes, meghatódott húsvét-ünnepléseink közepette is egyszerűen elsikkadt és elkallódott a húsvéti esemény. A kikelet, a tavasz, a természet ébredező, újra előtörése, az új lobbot vető életösztön tölt el minket vigassággal és vidámsággal, de nem az Életnek, az Örökéletnek hódító, foglyul ejtő, meggyőző, diadalmas előretörése. Húsvét sápadt visszfényeképpen a lélek halhatatlanságának vérszegény hiszékenysége borong mibennünk és közben micsoda nagyszerű keresztyéneknek véljük magunkat, akik a modern világban is ily magasztos és fennkölt hiedelmet ápolgatunk kedélyünkben! Az Írás ellenben ezt szóra se méltatva, mindig csak azt hajtogatja továbbra is: több húsvétot! Igazi húsvétot: feltámadást és életet! Győzelmet és Örökéletet! Jézus Él! Vele együtt én is élek!

Mert mit is jelent a húsvéti esemény? Nyilvánvalóvá lett, amit Nagypéntek elvégzett, amit Krisztus Urunk szerzett és kivívott a kereszten. Nem a szenvedések boldogságra fordulását hozza húsvét. Hi-

szen ilyen fordulatra nem is volt szükség. Mert Krisztus Jézus önkéntes magafeláldozása szörnyűséges kínhalálában: maga a pártját ritkító, hasonlíthatatlan győzelem. Isten szerelmes szerelmének győzelme minden sötét istenellenes hatalmon: a tomboló bűnön, nyomorúságon, halálon, ördögön és poklokon. Már a kereszten véget ér ez a mi világunk: a nagyralátó önhittség és kétségbeesett fejvesztettség világa és már itt megindult Isten új világa. Végét járja minden emberi bölcsesség és erő és az élő Isten csodás királykodása kezdődik. Mindez Nagypéntek csodája. De csak most, húsvétkor lett világosá, csak most húsvétkor lett lelken-dező örömondássá, minden lármát és átkozódást túlharsogó híradássá.

Azóta, az első és egyetlen húsvét óta mindig újra felhangzik a húsvéti szózat. A legsötétebb szenvedést és nyomorúságot, a bűn feneketlen örvényeit is felderíti. Húsvét fényében észrevesszük: ennek a világnak összeomlásában, csödjében, válságában Isten új világa, csodabirodalma kap erőre, hódít teret, növekszik. Akire rávetődött már ez a húsvéti fény — és ki az közülünk, aki ezt kétségbe vonná? —, az már kiszabadult a mélység felé húzó erőnek halálos szorításából, a szenvedések, nehézségek, kudarcok gerincet összeropantó harapófogójából.

Mi húsvéti emberek vagyunk! A húsvéti öröm, bizakodás, reményesség, bocsánat, önfeláldozás és szolgálat emberei. Mert Krisztus a mi Urunk, aki keresztre feszítettett értünk és aki feltámadott, ugyancsak értünk. Innét a bizonyosságunk: általmentünk a halálból az életre. Itt az Élet! És a mienk ez az Élet: az Örökélet!

Urbán Ernő



Vakító, szemkápráztató világosság tör elő a húsvéti eseményből. Az Élet szikrázik fel tündöklő ragyogással. Csak most jövünk rá, hogy micsoda sötétségben botorkáltunk nélküle, hogy azelőtt húsvét előtt minket, valamennyiünket a Halál sötét sodra ragadott tova, a romlás felé és a maga erején senki sem tudott az ár ellen úszni.

Több húsvétot! Helyet az igazi húsvétunk magunkban, családukbán, társadalmunkban, egyházunk-

A KESERŰ POHÁR

Nagypénteki igehirdetés

Ezután tudván Jézus, hogy immár minden elvégeztetett, hogy beteljesedjen az írás, monda: Szomjúhozom. Vala pedig ott egy ecettel teli edény. Azok azért szivacsot töltvén meg ecettel, és izsópra tévén azt, oda vívék az ő szájához. Mikor azért elvette Jézus az ecetet, monda: Elvégeztetett! És lehajtva fejét, kibocsátá lelkét.

(János ev. 19:28-30.)



Nagypénteken megszűnt dobogni a legnemesebb szív... lezárult a legistenibb ajak... a jeruzsálemi hóhérok elvégezték munkájukat. Ott függött az emberiség Megváltója, Jézus, haldokolva a keresztfán. Mások, akiket keresztre feszítettek, napokon át kínlódtak, míg a halál megszabadította őket fájdalmaiktól, de a Megváltó teste a sok szenvedéstől elyengült: még el sem jött az este, máris halálos verejték csurgott végig homlokán, és az ajkán megcsendült a fájdalmas szó, "szomjúhozom!"

Volt a kereszt aljában egy ecettel megtöltött edény, a hóhérok egy szivacsot mártottak abba és azt izsópszálra tűzve Jézus szájához emelték. Míg e világ gonosz Heródeseinek asztalán bőséggel folyt a bor, a szenvedő Megváltónak csak ecetes spongya jutott: *És elvette Jézus az ecetet.*

Lehetnek oly emberek is e világon, kik az élet keserűségét nem kóstolták meg, kik napsugaras tájakon járnak, kik állandóan akácvirág illattól telített levegőt szívnak, kiknek manna az ételük, édes bor az italuk — kiváltságos emberek ezek, mert a halandók nagy többségének az élete túlnyomólag keserű. Az élet

szenvedésekkel, csalódásokkal teljes napjainak száma felülhaladja a jólét és boldogság napjait. Mindenkinek a sarujában van egy kis kavics, mely állandóan gyötri, van elég baj, van szenvedés elég! A keserűség poharát Jézus sem kerülhette ki. Meg van írva: *Elvette Jézus az ecetet.* Nekünk olyan Megváltónk van, testvérek, aki fenéki kiitta a keserűség poharát! Ez nagyon fontos tény! Mert lehetetlen dolog az, hogy aki sohasem volt beteg, őszinte részvétet érezne a betegek iránt! Vagy az, akit mindenhol tisztelnek és magasztalnak, meg tudná érteni a megvetettek fájdalmát? Lehetetlen, hogy aki származása folytán nagy jólétben él, meg tudná érteni azoknak a helyzetét, akik küzdenek a szegénység gondjaival és a nyomorúság terhével. Az a tény, hogy Jézus is kiitta a keserűség poharát, megerősíti bennünk azt a meggyőződést, hogy nekünk résztvevő szívű főpapunk van, ki könnyörül azokon, kiknek a pohara telve van az élet keserűségével. Ő is megkóstolta azt, mert meg van írva: *Elvette Jézus az ecetet!*

Az első keserű pohár, melyet nekünk is ki kell ürítenünk, a *csalódások pohara*. Én azt hiszem, hogy Júdás árulása oly nagy fájdalmat okozott Jézusnak, hogy azt a többi tanítványok hűsége nem tudta enyhíteni... A csalódás mindenkinek fáj! Ti is érezhattétek már ezt a fájdalmat. Nektek is volt már olyan embertársatok, kiből nagyon bíztatok, kit szerettetek, kit az élet nehéz óráiban segítettetek és mégsem fizett nektek hálával a jóért, hanem hűtlenül elhagyott titeket, vádaskodott ellenetek, a világ piacán kikiáltotta hibáitokat. Milyen fájdalom volt ez számotokra, talán még ma is érzitek! Testvérek, nézzetek Jézusra, őt is eladták, őt is bevádolták, a veszedelemben mindnyájan eltávoztak tőle. Lelke mélyéig megsértették őt. Ő valóban fenéki kiitta a csalódás poharát, amint meg van írva: *Elvette Jézus az ecetet!*

A második keserű pohár a *fájdalmak pohara*: Vannak a gyülekezetekben is, akik évek óta hordozzák a betegség terhét, kiknek alig volt vidám napjuk, nyugodt éjszakájuk, kik ott eveznek a fájdalmak tengerén. Azt üzenem ezeknek a testvéreknek, hogy viseljék türelemmel keresztjüket!... A legragyogóbb koronát a mennyben nem azok kapják,

akik ezen a földön nagy győzelmeket aratnak, sok népet letiportak, kiket magasztalt és dicsőített a világ, hanem azok, akik a szenvedések súlya alatt sem veszítették el bizalmukat-hitüket! Bármilyen nagy is a mi fájdalmunk, Jézusé még nagyobb volt. Homlokát marta a töviskoszorú, kezeit és lábait kínozták a keresztülvert szögek. Ő épp olyan lázas, épp olyan gyenge volt, mint én! Egy idegszála sem került ki az elviselhetetlen kínokból: mert minden népnek összes fájdalmát magába foglalta az a pohár, melyből Ő ivott: *Elvette Jézus az ecetet!*

A harmadik keserű pohár a *szegénység pohara*. Az emberiség jól ismeri ezt. Még napjainkban is, de sokan vannak, akik éhen pusztulnak. Sokan töltenek el egy életet nehéz munkában, anélkül, hogy családi kis hajlékot tudnának építeni maguk számára. Az éj csendességében sok szülőt nem hagy nyugodni a gond. Testvérek! Ne essetek kétségbe! Jézus is ebben a sorsban élt! Neki sem volt háza, nem volt hová fejét lehajtani, és amikor meghalt, más sírjában nyugodott. Minden kényelem, biztos kenyér nélkül, oltalmazó hajlék nélkül élt ezen a földön. A föld királyai aranykehelyből itták a vidámító italt, de Jézus számára csak egy pohár állott készen: *Elvette Jézus az ecetet!*

A negyedik keserű pohár a *halál pohara*: A letűnt évezredek folyamán csak két ember menekült meg ettől: a kegyes Énók és Illés próféta. Ezt a poharat senki sem kerülheti ki, sem szegény, sem gazdag, sem király, sem koldus.

És ez a könnyörtelen úr a mi ajkunkra is rányomja egyszer az ecetes spongyát és itt kell hagynunk e világ minden szépségét; minden érdem nélkül kell innen eltávoznunk. Mily nagy áldás, hogy Megváltónk már rég megjárta előttünk ezt az utat. Ő ismeri a halál rettenetes fájdalmait is! Senki sem enyhítette halálküzdelmének a kínját. Nem állt mellette orvos, mikor haldoklott. Kínos verejtékek közt, vérrel borítva halt meg és most is könnyörülettel van minden haldokló iránt. Ma is jelen van a haldoklók ágyánál és megszünteti a halál félelmét. Az ecetbe mártott spongya, melyet neki nyújtottak, magában összesítette a mi halálunk minden fájdalmát és keserűségét. Sírt az

VESSÉTEK KI A HÁLÓT!

*A halászbárka mozdulatlanul fe-
küdt, mintha belefarahtak volna a
víz sima tükrébe. Arrébb a meleg víz
enyhe páráján át más bárkák körvo-
nalai bontakoznak ki, ahogy az éj-
szaka sötétjét lassan felváltja a haj-
nali derengés. A bárkában heten
vannak. Félig fekszenek, félig ülnek,
a meleg víz felett meztelenül, mint-
ha szunyókálnának. Pihennek. Mind
ébren vannak, de hallgatnak. Olyan
az egész, mint egy kép: minden áll és
minden él.*

*Most a mozdulatlan kép megele-
venedett. Az egyik férfi megmoz-
dult, lassan felkelt, odament a bárka
oldalára, ahol a hálók lógtak a víz-
be. — Ott állt egy darabig, mint aki
azon gondolkodik, vajon megéri-e a
fáradtságot, hogy egyáltalán lehajol-
jon. Aztán megszólalt: "Tamás!
Vonjuk ki!" — "Úgy sincs benne
semmi" — szólalt meg egy hang a
bárka mélyéből, anélkül, hogy a be-
szélő megmozdult volna. — Az
előbbi most lehajolt, megfogta a
háló egyik kötelét és kicsit meg-
emelte. "Semmi" — mondta —
"egész éjjel semmi." Szavában nem
volt indulat, üresen csengett. — Fel-
egyenesedett, visszament a helyére és
újra ülő szoborrá meredt. — Szemei
a távolba néztek, ahol mind több és
több csónak és bárka vonala bonta-
kozott ki a pirkadat rózsásan de-
rengő fényében. — Majd oldalt for-
dította fejét a part felé. — A falvak
és városok csendesen feküdtek, mint
élettelen szürke nagy kövek. —
Nézte, nézte és lelkében lassan meg-
telt minden étellel.*

*E emberek nyüzsgöttek a parton, a
város felől karavánok siettek, a vízen
gyors evezőcsapásokkal futottak
ugyanafelé a pont felé a bárkák.
Mind-mind egy helyre, oda, ahol az
ő bárkája állt. Ő bent állt a bárka
közepén, a bárka orrában ült valaki
és beszélt. — Hangja zúgva szállt a
parton állók felé. Az emberek néha
hangosan felkiáltottak, majd olyan
csend lett megint, hogy csak a pázsi-
ton arrébb játszó gyermekek hang-
jának csilingelése hangzott, mint
harmonikus aláfestése a mély férfi-
hangnak. — Aztán a hajó orrában
ülő elhallgatott és felkelt. Az embe-
rek a parton elkezdtek hangosan
kiabálni. De a Mester nem fordult*

*hátra, odaszólt hozzá: "Elég volt má-
ra, evezz a mélyre!" — "Evezz a
mélyre!" "Evezz a mélyre!" — zúgott
bent újra és újra a hang. — Feje
lassan a mellére bukott. — Elaludt.*

*Aztán egyszerre megint ott állt
előtte a Mester. "Fiaim, van-e vala-
mi ennivalótok!" — kérdezte. Felelni
akart, de csak a gondolat futott át az
agyán: "Egész éjjel semmit sem fog-
tunk." — A kérdés újra hangzott:
"Fiaim, van-e valami ennivalótok?"
— Ijedten ugrott fel. A Mester alak-
ja messze ugrott tőle, de ott volt a
parton. Ott állt. Alakját betakarta
az áttetsző hajnali pára fátyola. —
"Nincs" — kiáltotta Péter, aztán za-
vartan körülnézett. — Nem. Nem
álmodik. A többiek is ott álltak mel-
lette előrehajolva, a partot kutatva.*

*A víz tükrén újra végigfutott a
hang: "Vessétek ki a hálót a hajó
jobb oldala felől és találtok!" — Egy
pillanatig még állt a hét szobor.
Aztán egyszerre ugrottak a hajó bal
oldala felé, hogy majd felborult. Pé-
ter elsőnek ragadta meg a felvonó-
kötelet. Gyorsan húzta az üres hálót.
Aztán át a másik oldalra. Bent volt.
Néhány perc csend. — Senki nem
mert mozdulni, senki nem mert
szólni. — "Húzzuk ki" — törte meg
végül a csendet a sokszor elhangzott
utasítás, de most valami lázas izga-
lom remegett benne: Hátha, talán.
— A bárka egyet rándult jobbra. —
Biztos! — Ketten ugrottak és húzni
kezdtek. Izmaik megfeszültek a rop-
pant súly húzásával. Lábuk a bárka
oldalának feszült. Már négyen húz-
ták, már hatan. Vad elszántsággal
markoltak újra és újra a kötélbe. A
bárka recsegett-ropogott, a háló alig
mozdult, mintha irtózatos kövek
volnának benne. — A néma küszkö-
désben most egyszerre egy diadalmas
kiáltás harsant fel: "Az Úr az!" —
Egyszerre engedték el a kötelet és
fordultak a part felé. A parton ott
állt a reggel fényében mozdulatlanul
és szelíd mosollyal Jézus, a Feltáma-
dott.*

*A megcsillanó hullámokban egy
ember úszott nagy kemény mozdu-
latokkal a part felé: Péter, a halász.
Mögötte messze maradt a bárka. —
Fejét most felveti a vízből, hogy el ne
vétse a célt: a parton várja őt a Mes-
ter. — Közel és távol élednek a vá-
rosok és falvak, emberek élnek ott.
— Fejét megint a vízbe ejti és szívé-
ben zúg, egyre zúg a hang: "Vessétek
ki a hálót." M. Gy.*

ég, csúfolódott a föld, gúnyolódott a pokol, mikor Jézus elvette az ecetet!

Krisztus keresztje nagy tanítás a szeretetről: mindenkinek nyelvén beszélő kioktatás arról, hogy mivel tartozunk mi emberek Istennek és egymásnak! Krisztus keresztje felmutatása a legnagyobb parancsolatnak: Szeresd a te Uradat Istenedet teljes szívedből és teljes lelkedből... és szeresd felebarátodat, mint önmagadat!

Júdás elpártolhatott, de Krisztus még az arcul verések után is, ostromcsapások után is, a töviskorona alatt is, még keresztre feszítve is állhatatos volt. Mi nem Júdásnak, hanem Krisztusnak a tanítványai vagyunk. Isten szent ügyéhez, szentegyházunkhoz meg nem alkuvó hűséggel hívek maradunk!

Ímhol az ember, szólt Pilátus. A zsidók pedig így feleltek: Feszítsd meg! Feszítsd meg! Íme, az Istennek Báránya, aki elveszi a világ bűneit. Íme, az igazi ember, a mi Megváltó Urunk, Jézus Krisztus! Ki teéretted haldokolva ezt mondotta: Atyám, bocsáss meg nekik! Atyám a Te kezdedbe teszem az én lelkemet!

A nagypéntek fekete gyászát azonban felváltotta a győzelem nagy ünnepe: a *húsvéti csoda!* Diadalért áldjuk ma Isten, Krisztus diadalának fénye, ereje, hite, járja át ma szívünket! És hódoltasson meg minket is, kicsinyhitűeket a feltámadás örök csodája! Testvérem nem az a te húsvétod, ha ünneplő ruhába öltözöl, vagy ünnepi ebédhez ülsz. Még az sem, ha elhiszed a húsvéti csodát! Hanem az, ha most az ünnepekben örökre átadod életedet, szívedet az élő Jézusnak! És ezt mondod: Jézusom a tiéd vagyok, veled vagyok! Éretted, a te egyházadért, veled szívesen szenvedek tiportatást, üldöztetést, legyalázást és halált! Mert részesülni akarok a te diadalodban! Ez a Jézusnak való önátadás a te lelkednek, életednek egyetlen, örök, szent húsvétja! Ezt a húsvétot adja meg neked és árássa reád az Isten. Ámen.

Pohóczky Béla

A kényszerű dolgok örömteljes elvégzése nagyobb kielégülést szerez, mint valami, amit szívesen akarnánk megtenni.

*

Életünk legfontosabb kérdése az életkérdés: ezt egyedül Jézus oldja meg, az Élet Fejedelme.

ERŐS VÁR

AMERIKAI MAGYAR EVANGÉLIKUSOK LAPJA

A "Lutheran Church in America"
Magyar Konferenciájának lapja.

Szerkesztő és kiadó:

Juhász Imre

Munkatársak:

a magyar evangélikus lelkészek.

"ERŐS VÁR"

(USPS 178560)

P. O. Box 02148, Cleveland, Ohio 44102

Published by the
Hungarian Conference
of the Lutheran Church in America.

Issued bi-monthly: February, April, June,
August, October, and December.

No. 2. (213) Vol. 47.

APRIL 1981

Subscription: \$3.00 a year.

Second-class postage paid
at Cleveland, Ohio.

FONTOS!

Minden szerkesztőségi anyag,
kézirát, gyülekezeti hír, úgyszin-
tén a lappal kapcsolatos minden
levelezés, előfizetés és adomány
erre a címre küldendő:

"ERŐS VÁR"

P. O. BOX 02148

CLEVELAND, OHIO 44102

Az "ERŐS VÁR" előfizetési dí-
ja belföldön egy évre 3 dollár.
Kanadában és egyéb külföldön
évi 4 U.S. dollár, vagy 5 kanadai
dollár.

Be nem jelentett címváltozás esetén a
posta a kézbesíthetetlen újságot megsem-
misíti, a kiadóhivatalnak pedig külön por-
tót kell fizetnie. Erre a költségre különösen
nem-előfizetők, késedelmező előfizetők,
vagy többéves hátralékban lévők esetében
nehéz fedezetet találni.

Ezért kérjük olvasóinkat, hogy minden
esetben pontosan adják meg címüket a
"Zip Code" szám feltüntetésével együtt! Az
újságot "Zip Code" szám nélkül nem kéz-
besíti a posta. Címközlésnél tüntessék fel
az utca megjelölését is: pl. St., Rd., Ave.
Ugyanis egyes postai zónákban azonos
nevű utcákat csak így lehet megkülönböz-
tetni.

Printed by

Classic Printing Corporation

9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

Karinthy Frigyes:

BARABBÁS

A harmadik nap alkonyán pedig
kilépett a bolt keskeny kapuján és
csendesesen megindult az úton. Két-
oldalt feketén füstölögtek a romok.
Lent a kiszáradt árok fenekén talála
az elsőt azok közül, akik Pilátus háza
előtt kiáltották Barabbás nevét. El-
feketült nyelvvél vonított a vörös fel-
hők felé.

Megállt előtte és csendesesen így
szólt:

— Itt vagyok.

Az pedig felnézett rá és zokogni
kezdett.

— Rabbi! Rabbi! — zokogott.

És a mester szelíden folytatta:

— Ne sírj. Allj fel és jöjj velem.

Mert visszamegyek Jeruzsálembe, Pi-
látus háza elé és új törvényt kérek
magamra és reátok, akik Barabbást
választottátok, s akikkel ezt mívelte
Barabbás.

A nyomorult pedig feltápászko-
dott és az ő öltönyét megragadta.

— Mester! — kiáltott elfulladva és
könnyek között — ó mester, jövök!
Mondd meg, hogy mentsem meg
magam! Mondd meg, mit tegyek!
Mondd meg, mit mondjak!

— Semmit — mondta ő szelí-
den —, csak azt, amit három nap
előtt kellett volna mondanod, mikor
Pilátus megállt a tornácon és meg-
kérdezett titeket: "Kit engedjek hát
el közülük, Barabbást, a gyilkost,
vagy a názáretit?"

— Ó, én bolond! — kiáltott a
nyomorult, fejét öklével verve —, ó,
én bolond, aki Barabbást kiáltot-
tam! Barabbást, aki ide juttatott!

— Jól van — folytatta szelíden a
mester —, most hát jöjj velem Pi-
látus háza elé, ne törődj semmivel, ne
figyeld semmire, csak rám, és amikor
én intek neked, kiáltsd egész szíved-
ből és egész tüdődből: "a názáretit!",
mintha azt kiáltanád: "az életemet!"

Az pedig követte őt.

És találának útközben másik nya-
valyást, akinek Barabbás elvette há-
zát és feleségét és gyermekeit és sze-
meit kiszúratta. És ő homlokát érin-
tő csendes kezével és így szólt:

— Én vagyok az. Jöjj velem Jeru-
zsálembe és amikor én kezemmel
érintelek, kiáltsd: "a názáretit!",
mintha azt kiáltanád: "a házamat! a
gyermekemet! a szemem világát!"

Az pedig felzokogott és követte őt.

És találtak még másikat is, kinek
kezei és lábai kötéllel voltak össze-
kötve és nyakára hurkolva, őt magát
pedig arccal lefelé bűzhödt mocsár-
ba nyomta le Barabbás, tetvek és
csúszómászók közé. És odament hoz-
zá és megoldotta kötelékeit és így
szólt:

— Ismerlek téged. Te költő vol-
tál, aki a lélek rajongó repülését hir-
detted. Jöjj velem és amikor intek,
kiáltsd: "a názáretit!", mintha ezt
kiáltanád: "a szabadságot!, a lélek-
nek és gondolatnak szabadságát!"

Az pedig megcsókolta az ő saruját
és csak a szemével könnyörgött, mert
a szája még tele volt sárral.

És így mentek tovább és egyre
több béna és sánta és nyomorult bél-
poklos csatlakozott hozzájuk, akiket
Barabbás tönkretett. És mindegyik
külön-külön, zokogva verte mellét és
könnyörgött neki, hogy intsen majd,
ha kiáltani kell: "a názáretit!", mint-
ha azt kiáltanák: "békesség! békes-
ség! békesség e földön!"

Estére pedig megérkeztek Jeruzsá-
lembe, Pilátus háza elé.

Pilátus a tornácon ült és estebéd-
jét költötte Barabbással, a gyilkos-
sal. Kövéren és fénylő arccal ültek
ott, nehéz borokat ittak és drága éte-
leket ettek arany edények fenekéről:
skarlátpiros palástjuk messze világí-
tott.

A názáreti pedig, élén a sokaság-
nak, mely követte őt, a tornác elé
járult és felemelvén átszegezett ke-
zeit, szelíden szólani kezdett:

— A pászkák ünnepe nem múlt
még el, Pilátus. Törvény és szokás,
hogy húsvétkor egyikét az elítéltek-
nek elbocsássad, úgy, ahogy a nép
kívánja. A nép Barabbást kívánta s
engem megfeszítettek — de vissza
kellett térnem, halottaimból, mert
láttam, hogy a nép nem tudta, mit
cselekszik. E sokaság mögöttem
megismerte Barabbást és most új
törvényt akar —, kérdezd meg őket
újából, amint az törvénykönyveink-
ben meg vagyon írva.

Pilátus pedig elgondolkozott, az-
tán vállat vont. Csodálkozva nézett
végig a sokaságon és szólt:

— Hát kit bocsássak el már most.
Barabbást, vagy a názáretit?

És ekkor ő intett nekik.

És ekkor zúgás támadt s mint a
mennydörgés, zengett fel a sokaság.
És a sokaság ezt kiáltotta: "Barab-
bást!"

És rémülten néztek egymásra, mert külön-külön mindegyik azt kiáltotta: "a názáretit!"

A mester pedig halovány lett és megfordulván, végignézett rajtuk. És külön-külön megismeré mindegyik az ő arcát, de e sok arcból egyetlen arc lett az esti homályban, óriási fej, mely ostobán és gonoszul és szemtelenül vigyorgott az ő arcába, véres szemei hunyorogtak és szájból bűzös lé szívárgott és torkából úgy bömbölt rekedten: "Barabbás!", mintha azt hörögné: "halál! halál! halál!"

Pilátus pedig zavartan lesütötte az ő szemeit és mondá néki: "te látod!..."

Ő pedig bölintott fejével és csendesen elmenvén a lépcsőn, kinyújtotta kezeit a hóhér felé, hogy kötözze meg.

1917 január.

Húsvét

Fénylik a fényes nap
Nagy szép fényességgel.
Zeng a csillagos ég
Szép dicséretekkel.
Minden állatok is
Mostan vigadoznak,
Fák füvek, virágok
Erősen újulnak.
A vizek jegei is
Már elolvadnak,
Szépszavú madarak
Örülnek tavasznak.
Mi is azért mostan
E húsvét ünnepeben,
Dicsérjük a Krisztust,
Feltámadott testben,
Hogy megadta érnünk
A húsvét-napokat,
Töthessük békében,
Örömben azokat.
Mondja minden ember: Amen.

Feltámadt a Krisztus,
Az áldott Úr Jézus.
Meggyőzte a halált
És életet talált
Nekünk, hiveinek,
Azért hát vigadjunk,
Nagy halálat adjunk
A mi Istenünknek.
Mondja minden ember: Amen.

(Hétfalusi rigmusok)

Nincs senkiben nagyobb szeretet annál,
mintha valaki életét adja barátaiért.

János 15,13

TANÚ A FŐTANÁCS: FELTÁMADOTT!

Ritkán találkozunk olyan, látszólag tökéletes kudarccal, mint amilyent nagypéntek mutat Jézus tanítványai életében. Jézus így kiált föl a kereszten: "Én Istenem, én Istenem miért hagytál el engem." Hogy a tanítványoknak a szívében mi élt, arról a négy evangélista félreérthetetlenül tanúskodik. Semmi jót nem mondanak róluk az evangéliumi feljegyzések. Nagypénteken tehát emberi számítás szerint beteljesedett Jézus sorsa és befejeződött.

Nem kétséges történetileg, hogy nagypéntek után a tanítványok a Jézust megfeszítő hatóságoktól való félelmük ellenére is Jeruzsálemben maradtak, sőt 50 nappal húsvét után bátran kiléptek a világ elé és hirdették, hogy az, aki megfeszítettet, húsvétkor feltámadt. Másképpen kifejezve ezt, húsvét után nyoma sincsen a tanítványokban annak a lelkiületnek, amelyet az evangélium így fejez ki az emmausi tanítványokkal: "pedig mi azt r e m é l t ü k, hogy ő fogja megváltani Izraelt." Most már nem remélik, de **tudják**, hogy valóban Ő volt a Megváltó!

Valaminek **történnie kellett**, valami döntő fordulatnak kellett bekövetkeznie! Mi lehet ez a döntő fordulat? Ezt a kérdést nem tehetjük fel másoknak, csak a szereplőknek. Az apostoloknak és a zsidó nép vezetőinek.

Ha a tanítványok becsületesen és őszintén bevallották, hogy nagypénteken "mindnyájan megbotránkoztak Jézusban", azután meg úgy állnak előttünk, mint a feltámadás rendíthetetlen hirdetői, akkor csak ők magyarázhatják meg, hogy mi történt velük, mi okozta az emberileg érthetetlen átalakulást. A zsidó nép vezetői pedig halálos ellenségei voltak Jézusnak és tanítványait is ők kezdték üldözni.

Az apostoloknál feltűnő, hogy amilyen részletesen írják le a valóságot, Jézus szenvedését, hitük csődjét és szegyenletes gyávaságukat, ugyanolyan "riporter" részletességgel számolnak be Jézus feltámadásával kapcsolatos hitetlenkedéseikről, nehézségeikről, ahogy az már lenni szokott, amikor valamilyen történeti valóság szemlélői, átélői vagyunk. Találkoztak a feltámadottal!

Megerősíti ezt a főtanács magartatása. Izrael hatóságait a katonák képviselték a sírnál. Azért állították oda őket, mert attól félték, hogy Jézus fanatikus tanítványai ellopják a holttestet, azután elhíresztelik, hogy Jézus föltámadt. Ezek a katonák megállapították, hogy a földrengés következtében nincs ott a síron a záró kő. Erről köteleességszerűen jelentést tettek a főtanácsnak. És ami ezután történt, az rendkívül érdekes válasz a főtanács-tól arra vonatkozóan, hogy mi történt. **A főtanács nem vonja kétségbe a föltámadást!** Nem mondja azt, hogy a tanítványok elrabolták a holttestet. Ez pillanatnyilag sem jut eszükbe, mert őrség volt a sírnál. Ha valami kis alapja is lett volna annak, hogy Jézus nem támadott fel, hanem a tanítványok nyitották föl a sírt és elvitték belőle az Úr testét, akkor nyilván hivatalos eljárást indítottak volna, mert törvényes rendelkezés volt a sírrablók hivatalból való üldözésére és megbüntetésére. Ezt nagyon szigorúan vették, mégsem indult hatósági vizsgálat. Szó sincs ilyenről. Sírrablással nem vádolják a tanítványokat, csak azt tiltják meg nekik, hogy a feltámadást hirdessék. Így adnak választ Jézus elítélői önkéntelenül is arra a kérdésre: mi történt húsvétkor? **Bizonytalán feltámadott az Úr!**

B. K.

Miattam, helyettem, érettem...

Ez az oka az egész váltságműnek...

Ezzel magyarázható meg, hogy egykor harminchárom évig üres volt az Atya mellett a Fiú helye a mennyben. Ezért volt az, hogy a testet öltött Istennek az egyik bethlehem-i istálló jászolbölcsőjébe kellett beleszületnie úgy, hogy sápadt édesanyja rongyai között didergett. Emiatt ismerte meg már egész korán az Atya Egyetlene az üldöztetést, a menekülést és a hontalanságot, amelyeknél nincsen rettenetesebb a világon, s amelyeknek útját "Ráchel" szörnyű zokogása, kardélre került kicsiny gyermekek halálsikolyai és hulló vér-cseppei jelezték.

Ez vitte őt oda már tizenkétéves korában az Atya örökkévaló üzenetét tanítani a jeruzsálemi templomba. Ez tette képessé arra, hogy Ő, Aki Istennel egyenlő, addig, amíg megváltói működését meg nem

kezdte, a nehéz testi munkától se riadjon vissza. Ezáltal tudott Ő odaállni, Akiben semmi bűn nem találtatott, a bűnbánat és megtérés keresztvize alá akkor, amikor megindult azon az úton, amelyen megmutatta, hogy a bűnösökkel együtt érez, és hogy a bűnösök Megváltójaként jött ebbe a világba.

Ez az oka, hogy bár "a rókáknak van barlangjuk, az égi madaraknak fészük", de Neki, Isten Szent Fiának nem volt hová lehajtania a fejét. Ezért volt az, hogy étlenül, szomjasan, fáradtan, törődötten, meg nem értetten is olyan csodálatos, nagy szeretettel tudott a Hegyen, az utak porában s bárhol máshol tanítani, könnyeket törölni, fájdalmakat enyhíteni, éhezőket megelégtíteni, betegeket gyógyítani, halottakat feltámasztani és bűnöket megbocsátani úgy, mint senki más sem Előtte, sem

Utána. Emiatt szállt szembe a Kísértővel a pusztában negyven nap és negyven éjjel való böjtölés után, és vállalta a Sátán minden ostroma ellen a harcot. Ezért tudott sírni s fog is tudni könnyezni minden idők minden olyan "Jeruzsáleme" felett, amelyek nem ismerték meg, vagy még mindig nem ismerik fel a meglátogatásuk idejét.

Ez hozta el nekünk Karácsonyt, a havas, hideg tél gyönyörű szép ünnepe, továbbá Virágvasárnapot, a tündéri tavasz napját, amikor is "alázatosan, szamárháton" tette meg azt a diadalut, amely nem volt egyéb, mint a felmérhetetlen, nagy szenvedések tövises útjára vezető ösvény. Ezért kellett szereznie azt a Szent Vacsorát, amelyet búcsúzóul minden idők bűnbocsánat után vágó szívei számára szerzett.

Ez vezette Őt a csodás Getsemánkertbe, az Olajfák-hegyére tusakodni, gyötrődni, vércseppeket verejtékezni és a Sátán eszközeinek kezébe adni önmagát, akiktől gonosz vádakat, gúnyt, szidalmakat, gyalázásokat, töviskoronát, arculcspásókat, halálos ítéletet kapott. Ezért emelkedik ki az idők óceánjából az a leg-szomorúbb nap is, amelynek azóta Nagypéntek a neve, és amelyen a virágvasárnapi hozsannák "feszítsd meg"-ekké, a hozsannázók részvét-nélküli, gyűlölködő szívű, szeretetlen gyilkosokká, a nap ragyogó fénysugarai sötétekké váltak, a kősziklák megrepedeztek, a sírok megnyíltak, a halottak feltámadtak, és a vért ártatlanul hullató, a kereszt borzalmas kínjait szenvedő, mindenki által utált alakú s nem kívánatos arcú "Fájdalmak Embere" a Golgotán meghalt azon a középső keresztfán közel kétezer évvel ezelőtt. És végül emiatt lett Húsvét, amely a legcsodálatosabb ünnep az emberiség életében, és amely nyitott sírt, menynevei fényességű angyalokat állít minden idők minden emberi szíve elé elvitathatatlan, megdönthetetlen bizonyságokul és tényekül arra, hogy az Úr feltámadott.

Amikor mindezeket meglátjuk és elfogadjuk hálás szeretettel, mélységes bűnbánattal, igaz hittel, nem tehetünk mást, mint ezen a Virágvasárnapon elindulni az Ő útján, amely bennünket Nagypéntekhez és onnan pedig ahhoz a Húsvéthoz vezet, amely azt hirdeti Evangélikus Egyházunknak, a keresztyénségnek

az emberiségnek, népünknek, szereteteinknek és nekünk, hazánktól távol élő magyar evangélikusoknak: az Úr feltámadott, ezért mi is feltámadunk mindannyian a kálváriás sors, a békétlenség, a szeretetlenség, a gyűlölet sírjából és az elkárhóztató bűn szörnyű halálálalmából... Miattam, helyettem, érettem... E pár szó végső akkordja annak a Himnusznak, amelyre már a mennyben kereszt

volt ráírva Neki, Aki eljött ebbe a bűnös világba, hogy megtartsa bennünket az örök életre... Méltó hát és igaz, hogy életünknek olyanná kell válnia, amely letörölve erről a Himnuszról a keresztet, csodálatos dallamokban ezt zengje Feléje, a mi Drága Megváltónk felé szüntelenül: "Az Úr Jézus Krisztus feltámadott, mi is feltámadunk. Halleluja."

K. B.

A KÉP

Új képet vásárolt s arra kért, néz-ném meg. Itt ülök a hintaszékben, szemben a képpel.

— Szép? — kérdi lelkendezve s füstfelhőket ereget a pipájából.

— Igen — mondom minden meggyőződés nélkül.

Alkotójáról s értékéről beszél. Hagyom. Vizsgálom a képet.

Csak egy régies és nagy ablakot ábrázol. Az ablak árnyékaként a padlón sötét kereszt — és semmi más.

Az ablakon kívül ragyogó nyári nap fénylik. Mozdulatlan lombok. Sehol egy rezdülés. A nap égetően sűt. Az ég oly kék, hogy leírni sem lehet. Fecskék cikáznak magasan, nagyon magasan. Vasárnap van. Az kell, hogy legyen, hiszen senki sincs a szobában s csend van. A háznép bizsonnyal templomban van, vagy csendben üldögélnek a kávé mellett a szomszéd szobában.

Az ablaktól a szobába vetődik a fény s ragyogó négyzeteket alkot a padlón.

Ez a fekete kereszt megdöbben-tő...

— Az őskeresztyén gyülekezet számára a kereszt az élet jele volt — mondom nyomatékkal.

Mindketten nézzük a képet. Csak hűmmög és szűja a pipát. Aztán hátrahajtja a fejét s a füstöt puha felhőkörökké fűjja.

Arra gondolok, hogy ha gyermek-alak volna a képen...

Bizsonnyal szőke fürtjei volnának s kék szeme. A napsugarak játszanának fürtjeivel s a szoba még jobban tele volna fényvel. A gyermek örülne a padló fényjátékán. Valahogy így:

— Nézd, édesanyám, egyik kockából a másikba ugrálok.

— Látom — felelne az édesanya — csak vigyázz, el ne ess.

Ha odanézne az anya, látná, hogy a kereszt mély árnyéka a gyermek arcára vetődik.

De nem néz arra.

A gyermek sem tudja. Csak mosolyog s a szőke fürtök ragyognak.

Erősebben lököm magam. Előrehátra ring velem a hintaszék.

A kép ugyanaz marad, változatlanul.

A kereszt színe mintha egyre sötétebb lenne.

— Miért olyan erős ez a kereszt? Úgy értem: nagyon sötét — mondom.

— Az ablak igen világos, ünnepre mosták — nevet.

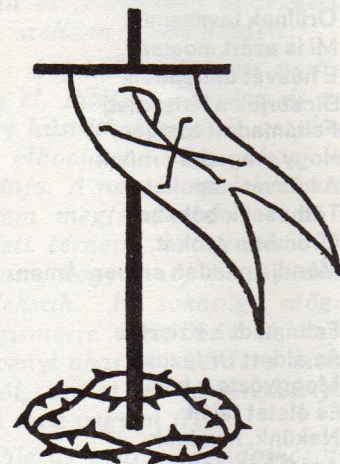
— S a fényvel szemben az árnyék mélyül — mondom.

— Te!

Megáll s kiveri a pipáját.

— Ez a művész csakugyan tévedett. A kereszt fényt és életet jelent... s nem árnyékot!

Tahvanainen



A feltámadott, élő és uralkodó
Úr Jézus Krisztus nevében
kívánunk

ÁLDOTT, BÉKESSÉGES
HÚSVÉTOT

az Erős Vár minden Olvasójának!

Szigethy Sándor:

Ó, India — a gondolat anyja...

Útitárs, 1981/1 — Dezséry László 1977-ből származó hattýúdalával, csalafintán intelligens *India-könyvével* a zsebemben, érkeztem karácsony előtt Indiába. E diákkori ismerős, akit magas szintű köpönyegforgatásai ellenére is karakánnak tartott az akkori szűkebb egyházi közvélemény, étellel teli, szellemes *idegenvezetőnek* bizonyult a megbízhatóbb, de enciklopédikusan száraz Rushbrook Williams brit professzor kézikönyve mellett (21. kiad.).

Egy európai *vallástanár* számára, aki a "pogányokon" keresi kenyeré nagyobbik felét, India lenyűgözően izgalmas ország. Azt hiszem, másoknak is az, ha készek engedni, hogy kialakult *értékrendjük* megtéptaság, esetleg föl is borítottaság; vagy Tage Erlander szavaival: *Aki Indiát átélte, az ezután másképp látja a világot.* Miért?

MINT A HANGYABOLY

Ember, ember, ember — mindegyik csak ember. A ritkán lakott Svédhonból érkezve, ez a rengeteg ember volt az első indiai élményem, akik csak úgy hemzsegnek a hétmillió Bombay kikötőváros nemzetközi légikikötőjében. Utasok, árúsok, nézelődők, alkalmazottak, kéregetők. A *félmilliárdon felüli* lakosság tudata teszi, hogy India a látogató számára megfoghatatlan és irdatlan valóság. 1976-ban lakóinak becsült száma 597,900.000, népsűrűsége 177 fő/négyzetkilométer volt. (De ne feledjük: Európa legsűrűbb népessége Belgiumban és Hollandiában van: 300 fő/négyzetkilométer). — Területe is hatalmas, akkora, mint Európa Oroszország nélkül: 3,280.483 négyzetkilométer. Észak-déli irányban 3212 km, kelet-nyugati irányban 2933 km. — Szubkontinens!

TÉLEN IS NYÁR

Lódenemet, mellényemet — jó tanácsra — Koppenhágában hagytam s az indiai télnek zakóban vágtam neki. De néha még ezt is kézben kellett vinnem. Csak itt döbbsentem rá: zord télú kontinensünk Indiába utazó nyomortudósítói (mert van

egyfajta nyomor-pornográfia is!) *fél-igazságokkal* látnak el bennünket, amikor nem emelik ki kellőképpen ezen *áldott jó klíma* életető és életet szépítő valóságát. A szünni nem akaró napsugár nemcsak az európai öltözködést és életvitelt teszi nehézkessé, de a szívet és a lelket is fölmelegíti. Azt mondják, az éghajlat — egy-két generáció után — még az északról több turnusban beözönlő muzulmán hódítókat is megszelídítette.

NEM CSAK HINDU

A hindu kultúra megismerésére jöttem Indiába, de — meglepetésemre — főleg a muzulmán *mogul*

kultúra emlékeivel találkoztam! Legáltalában azon területeken, ahol a szellem a materiával párosulva, látható-tapintható formában is kifejeződik: például építészet, képzőművészet. — A 711-ben kezdődő iszlám hatás a múlt századi angol uralom-átvételeig tartott, sőt még ma is tart, hiszen India — Pakisztán és Indonézia után — a világ *harmadik* legnagyobb *muzulmán* népességű országa. Tornyok, mecsetek, várkastélyok, kriptapaloták vagy kódexek és drága szőnyegek, mind-mind a különböző mogul korszakok kifinomult ízlését dicsérik, melyhez fogható másutt még nem láttam.

(Folytatjuk)

AZ EGYHÁZ HÍREI

U.S.A.

* Dr. David Preus, az "American Lutheran Church" egyház püspök-elnöke — mint USA kormányfigyelő a Madridi Konferencián — többek között rámutatott arra, hogy a Szovjetunióban és a csatlós államokban annyiban észlelhető vallásszabadság, amennyiben a vallásgyakorlás a törvények által megszabott kereteken belül történik. A probléma szerinte ott van, hogy Keleten is, Nyugaton is mást értenek a vallásszabadság fogalmán. Az ún. keleti kormányok igen szigorúan bírálják az azokat, akik átlépik a megszabott vallásgyakorlati szabályokat. Egyes országokban evangélizálás nincs is megengedve.

* Az adózási megkülönböztetés elleni tiltakozásul — hogy házaspároknak közös adóbevallás esetén nagyobb adót kell fizetni, mint pl. együttélőknek, akik egyénileg vallják be keresetüket — egy kaliforniai ev. lelkes már vagy másfél tucat párt esketett össze, akiknek nem volt állami házasságkötési engedélyük. Szerinte így, mivel az állam szerint nem számíthatnak házasságnak, jóllehet Isten előtt igen, az adóproblémát elkerülhetik.

* A "Lutheran Church Missouri Synod" egyház közelgő orsz. közgyűlése elé a Teológiai Főbizottság azt a javaslatot terjeszti, hogy mondják fel az "American Lutheran Church" egyházzal való ún. szószerk- és oltárközösséget. ALC körökben azt remélik, hogy ezt a javaslatot a közgyűlés delegátusok többsége el fogja utasítani.

* Hans Küng volt tübingeni r.k. teol. professzor, aki körül széleskörű vita keletkezett nyíltan hangoztatott nézetei miatt, úgyhogy a Vatikán cenzúrára fogta, ezév őszétől a "University of Chicago Divinity School" intézetben fog tanítani.

SVÁJC

* Az Ev. Világszöv. jelentése szerint a világ-evangélizáció száma majdnem 70 millió. Európában 52.3, Északamerikában 9.1, Afrikában 3.2, Ázsiában 3.9, Délamerikában 1.1, s Ausztráliában 0.1 millió evangélizáció él. Németországban 4 nyugati és 2 keleti egyháznak, továbbá a skandináv egyháznak (Izlandot

kivéve), az USA-ban 3 egyháznak, Indonéziában pedig 1 egyháznak van 1 milliónál több híve.

LENGYELORSZÁG

* Az ev.—r.k. kapcsolatok határozottan megromlottak. A tavalyi templomvásárlási tárgyalások kudarcba fulladtak. Most r.k. részről nyíltan biztatják a híveket, hogy a nyugati sávban lévő, s ritkán használt ev. templomokat saját céljaikra kisajátítsák. Tudvalevő, hogy a nyugati sáv Németországhoz tartozott, ahol a II. világháború végéig az ev. lakosság volt túlnyomó többségben; r.k. egyházi épületeket csak helyell-közzel lehetett találni. A lakosságcsere (németek ki-, lengyelek betelepítése) az egyházi épületek tekintetében is problémát teremtett.

EGYESÜLT KIRÁLYSÁG

* Kilencévi tárgyalások csődje miatt, főleg a vegyesházasságból születő gyermekek vallását, valamint a fogamzásgátlást illetően, a skóciai ref.—r.k. közösbizottságot feloszlatták.

AUSZTRÁLIA

* Az Ev. Egyház által fenntartott 6 középiskolában a tanulók száma kerekén 2,800. Ezekből az iskolából 2-2 Queensland és Dél-Ausztrália, 1-1 pedig Viktória és Újdelvelsz államban működik.

* Az Ev. Egyház hivatalos nyilatkozatban az eutanáziát minden formájában elutasította.

NAMÍBIA

* Ismeretlen tettesek másodszor is felrobantották az Owambokavango Ev. Egyház nyomdáját. A kárt félmillió dollárra becsülik. A megelőző pusztítás 1973-ban történt; akkor két évbe tellett, míg az üzemet helyre tudták állítani. Gyanúperrel élnek, hogy a terrorcselekmény mögött a dél-afrikai megszálló kormány áll, mivel az ev. egyház — kiadványain keresztül is — a Namíbia függetlenségéért folyó küzdelem élvonalában található.

* A dél-afrikai delegáció kivonta magát a Namíbiára vonatkozó ENSZ tárgyalásokból. Ebben a tekintetben az Ev. Világszövetség rendkívüli sajnálkozását fejezte ki, mivel Namíbia függetlenségi törekvéseit támogatja. Namíbiának, a volt Német Délnyugat-Afrikának, jelenleg a Délafrikai Köztársaság illegális megszálló uralmát kell eltűrnie.

ROMÁNIA (Erdély)

* A 157,000 lelkes szász/német ev. egyházból többen szeretnének kivándorolni, ha lehet-

SECOND CLASS PUBLICATION.

**POSTMASTER: SEND FORM 3579 TO
ERŐS VÁR (USPS 178560)
BOX 02148, CLEVELAND, OH 44102.**

ne, mint "otthonmaradni". Az értelmiségi kivándorlók száma, még lelkészeké is, különösen aggasztó az egyházi élet szempontjából.

NÉMETSZÁG

* Heinrich Albertz ev. lelkész, egykori berlini polgármester szerint az ev.—r.k. kapcsolatok útjában nem annyira az Úrvacsora értelmezése vagy Mária és a szentek tiszteltéről alkotott felfogás áll, hanem főleg a pápai hivatal és hatalom kérdése.

* A Luther Márton Szövetség 1981. évkönyve többek között **Terray László** norvégiai magyar ev. lelkész tollából az izraeli ev. gyülekezetekről közöl beszámolót.

FINNSZÁG

* Dr. Mikko Juva ev. érsek egy kijelentése körül mostanában heves viták folynak mind egyházi mind polgári vonalon. Azt mondta ugyanis egy, az abortusz-kérdésben tartott szimpózium alkalmával, hogy "ha az egyház következetes kíván maradni az 5. Parancsolat magyarázatában, akkor nemcsak az abortuszt (bizonyos kivételektől eltekintve), hanem az el-lenségölést is gyilkosságnak kell tartania".

* Ev. egyházi naptárreform van készülöben. 1973-ban, hogy az 5-napos munkához igazodjanak vízkereszt, mennybemenetel, s pünkösdhétfő megünneplését a legközelebbi szombatra tolták el. A hívek körében azonban mozgalom támadt, hogy vízkeresztre január 6-án, mennybemenetelre 40 nappal húsvét után, s pünkösdhétfőre pünkösdszombat után kerüljön sor, s így az egyházi naptárnak az eredetire való visszaállítását kívánják.

Hírközlő: **Bernhardt Béla**

GYÜLEKEZETI HÍREK

CLEVELAND—ELSŐ

Lelkész: **Pohóczky Béla**

Templom és lelkészi hivatal: 2836 East Blvd. (44104). Tel.: (216) 721-7074. Lelkészlakás: (216) 721-7537. Vasárnapi istentiszteletek: angol 9:45, magyar 11 órakor.

Gyülekezetünk fennállása 75. esztendejében (1906—1981) emlékezzünk az Egyház Urának mindaddig velünk volt kegyelmére, elődeink áldozatára: ne hátráljunk meg a jelen nehézségei között!

Márc. 8-án, összevont úrvacsorai istentiszteleten Nt. Piri József dr. szolgált igehirdetéssel. Az úrvacsorai bort Zöldhegyi Béliáné, Seeman Antal és Kiss Pál Mihály testvéreink adták szeretteik emlékére. Istentisztelet után a Fialalasszonyok Köre ízetes ebédet szolgált fel. Hálások vagyunk mindenkinek, akik munkálkodtak, ill. eljöttek erre az általános megelégedést keltő alkalomra.

A keresztség szentségében részesült Serena Daniele Scott márc. 1-én.

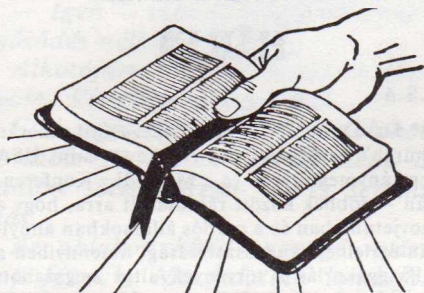
Nemcsak nagyünnepeken, hanem húsvét után is fontos a vasárnaponkénti rendszeres templomlátogatás, az úrvacsora szentségével való élés, és a gyülekezet munkájának áldozatos támogatása. Kéjük, hogy ezekben a nehéz időkben mindenki gondolja ezt meg!

CLEVELAND—NYUGAT

Lelkész: **Juhász Imre**

Templom: W. 98 és Denison Ave. — Lelkészi hivatal: 3245 W. 98th St. (44102). Tel.: (216) 961-6895. — Istentisztelet minden vasárnap de. 9:30-kor angol, 10:45-kor magyar nyelven. Úrvacsoraosztás minden hó első vasárnapján és az ünnepnapokon. Vasárnapi iskola októbertől májusig 9:30-kor angol, 10:45-kor magyar nyelven.

Mindennapi kenyér



— *Útmutató a Biblia olvasásához* —

1981. MÁJUS HÓ

1. Jel. 7:9-17. — Kol 2:20-23.
2. Ézs 25:8-9. — Kol 3:1-4.

HÚSVÉT 3. VAS. — MÁJ. 3.

Heti ige: Jn 10:11a, 27-28a

3. 1Pt 1:17-21. — Lk 24:13-35.
4. 5Móz 18:15-19. — Kol 3:5-11.
5. Jn 10:1-11. — Kol 3:12-17.
6. Jn 21:15-19. — Kol 3:18-4:1.
7. 1Pt 5:1-4. — Kol 4:2-6.
8. Zsid 13:12-16. — Kol 4:7-18.
9. Jn 10:27-30. — Dán 1:1-21.

HÚSVÉT 4. VAS. — MÁJ. 10.

Heti ige: 2Kor 5:17

10. 1Pt 2:19-25. — Jn 10:1-10.
11. Ef 4:17-24. — Dán 2:1-26.
12. Jób 38:31-38. — Dán 2:27-49.
13. 2Kor 4:16-18. — Dán 3:1-30.
14. Rm 1:18-25. — Dán 5:1-12.
15. Gal 6:14-18. — Dán 5:13-30.
16. Gal 5:1-6. — Dán 6:1-29.

HÚSV. 5. VAS. — MÁJ. 17.

Heti ige: Zsolt 98:1

17. 1Pt 2:4-10. — Jn 14:1-12.
18. Jk 1:17-21. — Dán 7:1-14.
19. Jn 6:66-69. — Dán 7:15-28.
20. Ézs 12:1-6. — Dán 12:1-13.
21. Mt 21:18-22. — Csel 1:1-14.
22. 1Kor 2:6-10. — Csel 1:15-26.
23. 1Sám 16:14-23. — Csel 2:1-13.

HÚSVÉT 6. VAS. — MÁJ. 24.

Heti ige: Zsolt 66:20

24. 1Pt 3:15-22. — Jn 14:15-21.

A ausztriai Wörglben feb. 6-án v. Özdy Béla tb. presbíterünk 83 éves korában hazatért Teremtőjéhez. "Boldogok a halottak, kik az Úrban halnak meg..." — Esketés: Scholtz Ewald és Fisher Elizabeth február 14-én.

Ünnepi istentiszteleteink: Virágvasárnap, ápr. 12-én a szokott időben. Az **Oltáregylet és presbíterium fényképezése** a két istentisztelet között, pontosan de. 10:30-kor! Nagysütörtökön, ápr. 16-án, este 7:30-kor angol (úrv.); nagypénteken, 17-én de. 10:45-kor magyar (úrv.), este 7:30-kor magyar passióolvasás és úrvacsora; húsvétvasárnap, 19-én reggel 8-kor angol (úrv.), 9:15-kor észt, 10:45-kor ünnepi magyar istentisztelet és úrvacsoraosztás. — A Fialalasszonyok Köre húsvéti reggelit szolgál fel 9 órai kezdettel.

Május 17-én lesz a gyülekezet megalakulásának 45. évfordulója. De. 11-kor ünnepi angol—magyar istentisztelet vendég-igehirdetőkkel, ezt követi a jubileumi díszebéd 12:30-kor.

25. 1Kir 3:5-15. — Csel 2:14-24.
26. Mt 6:5-15. — Csel 2:25-36.
27. Jk 5:16-18. — Csel 2:37-41.
28. **Mennybemenetel.** Ef 1:16-23. Lk 24:50-53.
29. Jel 1:4-8. — Csel 2:42-47.
30. Jel 4:1-11. — Csel 3:1-11.

HÚSVÉT 7. VAS. — MÁJ. 31.

Heti ige: Jn 12:32

31. 1Pt 4:12-17; 5:6-11. — Jn 17:1-11.

1981. JÚNIUS HÓ

1. Jn 14:15-19. — Csel 3:12-16.
2. Lk 12:8-12. — Csel 3:17-26.
3. 1Kor 2:12-16. — Csel 4:1-12.
4. 4Móz 20:1-12. — Csel 4:13-22.
5. Zsid 11:32-40. — Csel 4:23-31.
6. Ézs 41:17-20. — Csel 4:32-37.

PÜNKÖSD — JÜN. 7.

Heti ige: Zak 4:6

7. **Pünkösdszombat.** Csel 2:1-21. Jn 20:19-23.
8. **Pünkösdhétfő.** 1Kor 12:4-11. Mt 16:13-19.
9. Ez 36:22a, 23-28. — Csel 5:1-16.
10. 1Sám 3:1-14. — Csel 5:17-33.
11. Ef 4:11-16. — Csel 5:34-42.
12. Gal 3:1-5. — Csel 6:1-7.
13. Zak 4:1-14. — Csel 6:8-15.

PÜNK. U. 1. VAS. — JÜN. 14.

Heti ige: Ézs 6:3

14. **Szentháromság.** 2Kor 13:11-14. Mt 28:16-20.
15. 4Móz 6:22-27. — Csel 7:1-16.
16. Péld 1:20-28. — Csel 7:17-29.
17. Ef 4:1-6. — Csel 7:30-53.
18. Ézs 44:21-23. — Csel 7:54-8:4.
19. Ef 1:3-14. — Csel 8:5-25.
20. 1Tim 3:16. — Csel 8:26-40.

PÜNK. U. 2. VAS. — JÜN. 21.

Heti ige: Lk 10:16

21. Rm 3:21-25a, 27-28. — Mt 7:15-29.
22. 2Tim 3:14-17. — Csel 9:1-9.
23. Jón 1:1-16. — Csel 9:10-19.
24. Lk 1:57-67, 76-80. — Csel 9:20-31.
25. 1Pt 1:8-12. — Csel 9:32-43.
26. 2Tim 4:5-8. — Csel 10:1-20.
27. Jn 10:40-42. — Csel 10:21-33.

PÜNK. U. 3. VAS. — JÜN. 28.

Heti ige: Mt 11:28

28. Rm 4:18-25. — Mt 9:9-13.
29. Préd 4:17-5:6. — Csel 10:34-48.
30. Mt 10:7-15. — Csel 11:1-18. (J)